

вна, и вознесе ёго во всесожжениe вмѣстъ Исаака сына
своего. И нарече Абраамъ имѧ мѣсто томъ, Госпόдь
внѣ: да рекутъ днесь: на горѣ Госпόдь юбися. И воз-
звѣ Агредъ Госпόдни Абраама вторицю съ небесе, гла-
гола: мною самъ вмѣхъ, глаголетъ Госпόдь, ёгѡже
рѣди сотворилъ еси глаголъ сей, и не пощадълъ еси сы-
на твоего возлюбленнаго мене рѣди: въистину благо-
словъ благословлю тѧ и оумножамъ оумножу съмъ твоѣ,
и кѡ свѣтлы небесныя, и кѡ песокъ въ краї мѣра: и
наслѣдитъ съмъ твоѣ грады спостатиши: И благосло-
вятъ съмени твоѣмъ вси изыци земли, занеже по-
слушалъ еси гласа моего. Возвратися же Абраамъ ко
другому своимъ, и воставше идоща кѹпиши ко кладбищу
клѣтвенномъ: и вселися Абраамъ оу кладбища клѣтвен-
наго.

Гл. 45.

И не можаше Иоанифъ оудержатися всѣмъ пред-
стомъшими ємъ, но рече: штотолите всѣхъ ѿ мене: и не
предстомъше ни единъ Иоанифъ, ёгда познавашеся брати
свои. И испустій гласъ съ плачемъ: слышаша же вси ёг-
гиптане, и слышано бысть въ домъ Фараона. Рече
же Иоанифъ брати свои: азъ есмъ Иоанифъ: єще ли ѡ-
тецъ мой живъ єсть; и не могоша брати ѿшѣщати ємъ:
смѣтишася во. Рече же Иоанифъ брати свои: привлѣ-
житеся ко мнѣ, и привлѣжишася. и рече: азъ есмъ Ио-
анифъ братъ твой, ёгоже продасте во ёгипетъ. Нынѣ
оуко не скорбите, ниже жеестокъ въмъ да юбится, и кѡ
продасте мѧ съмъ, на жиенъ во послѧ мѧ Богъ преди
вами. Сие во второе лѣто гладъ на земли, и єще пѣть
лѣтъ ѿстѣ, въ нынѣже не вѣдетъ ѿранія, ни жатвы.
Послѧ во мѧ Богъ преди вами ѿставити въмъ ѿстапокъ
на земли, и препитати твой ѿстапокъ вѣлий. Нынѣ оу-
ко не бы послѣсте мѧ съмъ, но Богъ: и сотвори мѧ